

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 27. LISTOPADA ROKU 1798. we WTOREK

z Wiednia dnia 17. Listopada.

Cesarz Jmć mianował hrabiego Colloredo Inspektorem wszystkich nadgranicznych armii. oddał także najwyższą komendę nad armią we Włoszech feldmarszałkowi książęciu Oranji, a hrabia de Wallis Feldzeugmeister będzie zostawać przy głównej armii nad rzeką Lech pod komendą arcyksięcia Karola. — Jeden tutejszy regiment kawalerii nowo erygowany, otrzymał rozkaz wyruszenia do krajów Rzeszy. — Wojska Rosyjskie mają przeznaczenie swoje do Szwabii. — Król Neapolitański przeznaczony tu dawniej książęciu de Belmonte mianował ministrem swoim konferencyjnym i członkiem Rady stanu, a na miejsce jego przyjechał do dworu naszego w charakterze ministra rezydującego, l'Abbé Genfantie pierwszego sekretarza departamentu interessow zagranicznych. — Generał Saffenberg, który do kraju Gryzonow wkroczył, ma rozkaz bronięcia niepodległości tego kraju, ale zawsze defensywie. — Hrabini d'Artois przejeżdżać będzie przez miasto nasze do Mitawy.

z Londynu dnia 9. Listopada.

Odebraliśmy nakoniec pewne wiadomości o przybyciu okrętu Hoche do Longshwilly, między innymi znalazł się sławny Wolf Tone bywszy adwokat i naczelnik zjednoczonych Irlandczyków. Ubrany był w mundur Francuzki, i uchodził pod imieniem G. Smith; oprócz niego znajdował się brat Okonnora i Lewins deputowany do Paryża od zjednoczonych Irlandczyków. Ci Irlandczycy odprowadzeni zostali pod mocną eskortą do Dublinu, gdzie będą łądzonemi. Eskadra Francuzka miała na sobie 3200. ludzi, mundury i broń na 40. tysięcy wojska, ekwipaże na 4ry regimenta kawalerii, wiele artylleryi, amunicyjow, i żółd na dwa miesiące. Admirał Bompard miał rozkaz, ażeby po wylądowaniu zapalił eskadrę, i maytkow przyłączył do lądowego wojska, w przypadku gdyby nieprzyjaciel pokazał się w pobliżu przemieszczających się. — Wolf Tone ma około lat 35. chudey i bladey twarzy, lecz żywego ruszenia. Oyciec jego był fabrykant poizdow, a teraz jest na urzędzie przy komisarzy do drogi i gościńców. Matka jego jest bardzo nabożna katoliczka. Tone brał wychowanie w akademii, gdzie wstawił się w towarzystwie historycznym, którego sam ustawę napisał, i był całą duszą jego. Przez różne wydawane pisma zebrał sobie pieniądze, na odprawienie podróży wraz z żoną swoją do Londynu, dla nauczania się tam prawa. Powrócił z tamąd adwokatem, a potem został politykiem, i ułożył plan towarzystwa, które pod pozorem reformy parlamentu, miało zamiar odłączyć Irlandyę od Anglii. Wciągnął do tego towarzystwa Neilsona, Todda, Jones, i inne z Belfast osoby, a przez to był przyczyną do terazniejszych okropnych wrzaseń. Przy wielu zdolnościach swoich jest bardzo niebezpiecznym. Obcowanie z nim jest miłe i ciągłe, osobliwie w ważnych dochodzeniach. — Przychodzą do nas z różnych stron pogłoski, iż nasze okręty zabrały większą część trzeciej eskadryli Francuzkiej. Jest to zapewne ta, która wypłynęła z Dunkierki lub z Roszelli, i która pokazała się przed stanowiskiem Killala. — Dowiadujemy się z listow prywatnych, iż na zabranych dwóch Hollenderskich fregatach znaleziono wielkie sumy pieniędzy przeznaczonych na żold wojska Francuzkiego w Irlandyi. — Trzy karczynie z pieniędzmi wrzucone w morze zostały, odkryto tylko jedną z 100. tysiącami dollarow, pomiędzy faszami napelnionemi prochem. — Od dnia wczorajszego rozgłoszono tu wiadomość, iż fregata Amerykańska Konstellacya od 48. armat pod kapitanem Cruyton po czterogodzinnej bitwie stoczony przed portem Charlestown, zabrała fregatę Francuzką od 44. armat, i zaprowadziła ją z tryumfem do tegoż portu. Ta

wiadomość potrzebująca potwierdzenia, jest tu uznana za podobną do wiary.

Wiadomości zdobyczo w na Francuzach nie bardzo nas pocieszaia, gdyż smutne odbieramy doniesienia o, zawsze trwających morderstwach w Irlandyi w szrod nocy popelnianych. Gdzie tylko milicya w małej jest liczbie, insurgenci uderzają na nią, i wyrzynają. Nie dawno trzech żołnierzy z milicyi Worcester przy Mullingar zabitych znaleziono, a w hrabstwie Wicklow nikt nie jest pewnym życia, jeżeli nie jest zastroniony przez licznych żołnierzy. — Sławny dowódca Hacquet który po Holcie objął komendę, został zabitym w lesie pod Gorey, a głowa jego w mieście Gorey na pal wbita, wystawiona jest na widok publiczny. — Względem smutnego stanu Hrabstwa Wicklow listy prywatne donoszą co następuje. Hrabstwo Wicklow w naygodniejszym jest położeniu, osobliwie pod Blessington. Podroźni napotykaia kupy kobiet i dzieci nie mających gdzie głow swoich, położycy do spaleni ich domow, rzecz dziwna, iak oni wytrzymaia nadeszłą zimę. W Blessington mało stoi domow, i podroźni nie znajduia ani oberżow, ani stajen. Jak tylko Pitt wielki plan swoy lkarbowy na rok przyszły do skutku przyprowadzi, sessye parlamentowe zatrudniać się zaczną zjednoczeniem Irlandyi z Anglią. W tym celu wyznaczeni będą kommissarze z obu krajow do ułożenia projektu, lecz do zakończenia tak ważnego interessu, trzeba przynajmniej lat dwóch. Pan Beresford iedynie dla tego zamiaru przyjechał tu z Irlandyi. Tutejsze dzienniki twierdzą, iż królowa Neapolitańska pisała bardzo podchlebny list do wdowy hrabini Spencer, w którym wińszując rządowi Angielskiemu zwycięstwa Nelsona, wyraża wysoki swoy szacunek dla lorda Spencer z powodu biegłego zarządzania jego departamentem morskim W. Brytannii. — W tych dniach było pierwsze tegoroczne zgromadzenie klubu Whig, w którym Tomasz Erskine przydywał, i na którym spełniano zdrowia Admirala i całej marynarki Angielskiej. — Papiery osobliwie Indyjskie znaczenie upadły. — Za przyczynę tego kładą niektórzy wiadomość, iż Tippoo Saib miał zrobić traktat odporny i zaczepny z Francją, iż flotta francuzka ma czekać około Babelmandelu na Generala Buonaparte i armią jego etc. — Admirał Bridport wyjechał do dobr swoich. — W mieście Cork iedna z ulic wzięła teraz nazwisko ulicy Nilu, a na obu iey końcach mają być wystawione obeliski na pamiątkę zwycięstwa Nelsona. — Kokarda dyamentowa którą W. Sultan przyjechał Nelsonowi ma przywiązanych do siebie wiele przywilejow. Nadaie ona admiralowi prawo nad życiem i śmiercią mieszkańców Tureckich, równie iak władzę dowodzenia flotą lub armią Turecką. — Fregata Francuzka Bellona od 44. armat schwytała przez Sir Warren w bitwie dnia 12. Października, na dniu 6. t. m. przybyła do Falmouth z 200 ludzmi na niey będącemi. — Z Portsmouth piszą, iż flotylla francuzka pod Hawre wypłynęła na morze. Sir Laforey puścił się zaraz z 4 fregatami i iedną szalupą w tę okolicę. Do Dover przyszły wiadomości o mocnej bitwie 4. godzin trwającej stoczony na morzu pułnocnym między naszym największym kutrem Książę Koburg zwanym, i iedną francuzką szalupą. Książę Koburg musiał nakoniec żagle zwinąć i miał na sobie 7. zabitych i 13 rannych ludzi. — Schwytani oficerowie Francuzcy, którzy siedzą w Edyburgu, są następujący. Pułkownik Lee, podpułkownik Soiter i Seilie. Byli oni zaięci na fregacie Francuzkiej Resolue, która do Grenoock zaprowadzona została. — Pułkownik Lee trzy razy już przykładał ufilności w wylądowaniu do Irlandyi, najpierw z G. Hoche, w Bantry-Bay, powtore z eskadrą Brestenską, która iednak za ukazaniem

się floty Angielskiej, cofnąć się musiała, potrzebie teraz kiedy od Sir Warren został schwytanym. Rodzice jego byli rodem z Irlandyi, przeniesli się iednak do Francyi, gdzie też on się rodził. Mowi po Angielsku bardzo dobrze. Opanowanie eskadry Brestenskiej osobliwemu trafowi przypisać należy. Anglia winna jest największą wdzięczność kommanderowi Sir Warren, iż on bez względu na formalność i subordynacyą otworzył instrukcy do innego officera przesyłane. Gdy wspomniony kommandor na początku Października na brzegach Irlandzkich spotkał się z szalupą Kangaro kapitan iey doniósł mu, iż szuka kommandora Home, dla którego wiezie zapieczętowane depesze. Warren wniósł zaraz, iż te depesze musiał zaymować wiadomość o eskadrze Francuzkiej, otworzył więc ie, a z nich doszedł iak się postawić w stanie, aby mógł natrafić na eskadrę Francuzką. Schwytane listy G. Buonaparte i Berthier, będą teraz podług oryginału drukowane. — Nowy Prezydent miasta Londynu Sir Glynn wczoray przyligeć wykonał. — Z Dublinu pod dniem 3. piszą co następuje. Jutro partya Beresfordzka, czyli Orange daie wielki festyn. Partya ta iawnie okazuje nieukontentowanie z łagodnych środków lorda Cornwallis. — Nim parlament, który do 20. t. m. jest odroczony, rozpocznie sessye swoie, partya oppozycyi chce złożyć swoje poliedzenia, dla naradzenia się względem terazniejszego stanu kraju. Pan Grey ma być teraz naczelnikiem tej partyi, gdy bardzo wiele członkow iey odsunęło się od sessyow parlamentowych.

z Paryża dnia 8. Listopada.

List pod 28. Października z iednego domu bankowego w Lugdunie do banku Paryzkiego pisany, zawiera co następuje. „Moy lyn donosi mi o przybyciu do Genui dwóch fregat Hiszpańskich, których kommandant potwierdził wiadomość, iż flotta Hiszpańska złożona z 4. okrętow, 5. fregat, i wielu przewozowych statkow wypłynęła z wysp Filipińskich, pod kommandą Don Alwara, officera znakomitego z swoich przymiotow i szczęścia. Ta flotta miała się przyłączyć do eskadry zostaiący pod kommandą Admirala Richery. Przeznaczenie ich jest na morze Indyjskie, a zamiarem dopomaganie przedsięwzięciom G. Buonaparte. Jeżeli to dwoiaki połączenie wzięło skutek, można się domyslać, iż ta okoliczność zada śmiertelny cios Anglii. Będzie to nakoniec naypewniejszy sposob lkoiarzenia powszechnego pokoju. (Wypis z Monitora.)

Do uboczney odpowiedzi na Manifest Porty Ottomańskiej, nasze dzienniki dodaią następującą uwagę: „Oddalenie Mustego i W. Wezry jest nie małym przeciwnym Porcie dowodem. Rzeczą jest oczywistą, iż nie mogli być oddalonemi, iak tylko z przyczyny iż dopomogli do wykonania układow Dyrektoryatu Francuzkiego. A zatym nie może być tajnym Rządowi Ottomańskiemu to, co wiedzą naygłówniejsze onego członki, i niedosyć jest uczynić z nich ofiarę dla Anglii, ażeby dowieść iż się wprzod na iedno z niemi niezgadzał.”

Antoine Boniface dozorca więzienia w Temple przekonany o dopomaganiu do ucieczki Kommodora Sidney Smith i jego sekretarza, dnia onegdajszego przez Trybunał kryminalny osądzonym został. Z tej okoliczności Przyjaciel Praw wyraża co następuje: „Dnia 5. Floreal (24. Kwietnia) dway nieznanomi ludzie, z których ieden ubrany w mundur Generala-Adjutanta, drugi w Kapitański, przybyli do więzienia Temple z zmyslnym rozkazem Ministra marynarki, i żądaiąc wydania dwóch więźniow dla przeprowadzenia ich do Fontainebleau wraz z innemi jeńcami Angielskiemi. Zwiedziony Boniface chce być rozkazowi posłusznym; Smith udaie, iż z trudnością na to szwała, i woła ze łzami w oczach, iż Rząd chce go wy-

łać na śmierć, atoli na nowe nągania wychodzi z dwoma mniemaniami polłancami, którzy go wolno puszczaia. Natychmiast *Boniface* dopelniaia przepisu, pokazuje fałszywy rozkaz dwom członkom kancelaryi centralney, którzy go za prawdziwy uznaią, zapisuje go, uwiadomia Ministrow marynarki, policyi i interesow wewnętrznych o mniemanym przeprowadzeniu *Smitha*. Atoli dopiero w osm dni po tym, gdy iuz *Smith* znajdował się w Londynie, spostrzegaią jego ucieczkę. Sąd po pięciu kwadransach namyflu, ogłasza iednomyslnie dozorcę *Boniface* winnym nie przez porozumienie, lecz przez niepilność. Trybunał znajduiać ten wyrok nadto surowym, zwołał zastępcow, i po - dwugodzinnym nowym naradzeniu, sąd trwał w swoiey decyzji. Trybunał iednak zmniejszył karę z dwuletniego na sześćmiesięczne więzienie.

Zapewniaia iż Dyrektoryat wyflał iednego zaufanego agenta do Ameryki na zalatwienie sporow między dwoma Narodami trwaiących. — Mylnie było doniesiono iakoby Ob. *Lecartier*, który się iuz nie znajduie w Paryżu, miał wyiechać do *Bruxelli*. Jako nowy Minister do Rzeczypospolitey *Batawskiej*, wkrótce u swego stania przeznaczania. — Ob. *Niou* Kommissarz *Francuzki* w Anglii wyznaczony do zamiany iednow, odebrał od Dyrektoryatu z Paryża potwierdzenie Aktu zamiany zawartego z rządem *Angielskim*, który chciał ażeby ta zamiana czyniona była za każdą razą w liczbie 800. ludzi, lecz Dyrektoryat zmniejszył ją do 400. — Król *Hiszpański* mianował na urząd nadzwyczajnego i pełnomocnego Ambassadora do Rzpłtey *Batawskiej* *P. d'Urquijo*, dawnego i najpierwszego sekretarza stanu.

Przeięty list *G. Brune* do iednego z przyjaciół swoich pisany, który odkrył plan odmian przez niego we *Włoszech* przedsięwziętych, a od woli Dyrektoryatu ubocznych, miał sprawić (i ak mówia) ważne spory w Dyrektoryacie, których skutek wielki mieć będzie wpływ do przyszłego pokoju lub wojny. — Ob. *Langles*, który nie dawno zaprzeczył *europyckom* wynalazek igły magnetyczney, papieru, i drukarni, utrzymuie teraz, iż proch nawet nie iest wynalazkiem *Szwartza*, lecz *Arabowie* użyli go w r. 690. przy oblężeniu *Mekki*, a sami przeięli go od *Indyanow*, którzy ten sekret oddawnych czasow posiadali, gdyż o nim wiegi ich święte *Vedam* wspominaią, zakazuiąc używania iego. Gdyby ta opinia prawdziwą była, tedy zanosilibyśmy teraz na *Wschod*, też same wiadomości i kunszt, które niegdys z z tamtąd wyszły. — Na 59tey sessyi liceum kunsztow Ob. *Thoureret* otrzymał nadgodę w medalu, za wynalezioną przez siebie sztuczną rękę, która wszystkie poruszenia naturalney odbywać może. — Redaktor olkarza Ob. *Rouchon* o wspólnictwo z *Dumoulard* i *Boissy d'Anglas*, nazywa go wiernym zwolennikiem partyi *Chelty*, i śmiałym w gorliwości antirewolucyjney.

Dnia 1. t. m. Generał *Joubert* obiał naywyższą komendę nad armią *Włoską*. — Gen: *Brune* wyiechał z *Medyolanu*. — Redaktor wyraża co następuie: Wiele pilm *Niemieckich* staraią się rozbiwać, iż woyska *Francuzkie* wkroczyły do kraju *Gryznowow*, lecz wcale iest rzeczą fałszywą, ażeby w tym momencie miał się aby ieden żołnierz *francuzki* znajdował na territorium tego kraju. Mniemany wydział wojenny który tam sobie całą przywłaszczyl władzę, ażeby sobie ułatwić sposobność wezwania woysk *Austryackich*, doniosł wprawdzie, iż *francuzi* przybyli tam od strony *Dissentis*; lecz w kilka dni potym powszechne oburzenie przymusiło go do odwołania tę potwarzy przez wyrok w którym oświadcza, iż był zwiedzionym. Nie można mniemać ażeby *Gryznowowie* dali się tym wyznaniem uludzić, i zapewniaia, iż ich nieukontentowanie iuz się do zapalczywości zbliża, widząc kraj swoy od obcego woyska zaięty pod pozorem napaści której nigdy nie było. — Na sessyi dnia 8. Rada 500. wydała ostateczną następuiać rezolucyą Art: 1.) Zostaną porównane z emigrantami te osoby które schroniwszy się przed deportacyą prawem 5. Września i na mocy Prawa 21. tegoż miesiąca na nich wskazaną, nie stawiają się we dwa miesiące po ogłoszeniu niniejszego prawa do Administracyi Centralney Departamentu w którym się znajdować będą, dla dowiedzenia się tam o dalszym

przeznaczeniu swoim. — Art: II.) Przewłoka w poprzedzaiącym Artykule zawarowana nie będzie się stosować do osob wymienionych w prawie 8. Września. — Art: III.) Rowniez są porównani z emigrantami ci, którzy zostawszy deportowanymi, opuszczaią miejsce swoiey deportacyi, oraz ci, którzy uczyniwszy zadolęć woli Artykulu XVIII. zbiegną przed deportacyą. — Art: IV.) Zadeń z poprzedzaiących Artykulow, nie może nadwłaić trwaiącego Prawa względem osob do tego czasu na liście emigrantow znajduiących się. — Obywatelki *Henry* i *Labrosse* którzy Ob. *Garnierin* był nauczycielem, odprawia dnia 10. t. m. na powietrzną podróż w odcietym Balonie z ogrodu *Apollina*. Wypuszczaią wprzod kilka balonow na próbę, a potym wzniosą się na wspaniałym i gustownym powozie, który przygotować kazali.

Donoszą z *Cherbourg*, iż korsarz *Le Lustucru*, ściagny od dwóch fregat *Angielskich*, przymuszony był odstąpić iedney zdobyczy, którą zyskał, i schronić się na mieliżny przy brzegach pod *Anderville*, 4. mile od *Cherbourg*, fregaty w zamiarze opanowania onego, wyflaly na morze trzy statki z woyskiem i strzelbą tym czasem gdy fregaty strzelaly z armat na brzegi dla oddalenia z nich ekwipażu, który się uciekł do lądu i natychmiast połączył się z przelozonemi nad clem, oraz z strażnikami brzegow którzy przybiegli na ratunek tego korsarza. Widząc statki *Angielskie* zbliżaiące się do niego, pobiegli do brzegu, i pomimo gestego z armat i ręczney strzelby ognia, przymusili *Anglikow* do odstąpienia, zabiwszy im kilku ludzi. — Ogłoszony tu został List kapitana *Lejoille* kommandanta okrętu *Le Generoux* z *Korsfu* 22. fructidor (8. Września) w którym donosi o przybyciu swoim do *Korsfu* i przyprowadzeniu zdobytego przez siebie okrętu *Angielskiego* *Leander* od 54. armat, który napotkał bliżko wyspy *Goze* i *Kandy* o milę od lądu. Bitwa trwała 4. godziny i trzy kwadransy, po której *Leander* poddać się był przymuszony.

Dnia 10. Listopada.

Gen: *Brune* wkrótce spodziewany iest w Paryżu. — Ob. *Dawid* sekretarz Legacyi w *Medyolanie*, wyieżdża w tym samym urzędzie do *Stugdardu* z Ob. *Trouvé*. Miejsce iego zaymuie Ob. *Bignon*, teraz sprawuiący interessa w *Szwajcaryi*. — Minister wojenny oświadcza, iż podług wyroku Dyrektoryatu pod datą 23. Vendemiaire (14. Października) udzieione uwolnienia od służby wojenney, są zupełną dymisyą, a zatym ci, którzy niemi są opatrzeni, maią używać excepcyi udzieloney Artykulem 3. Prawa 23. fructidor. — Zapewniaia, iż *Lombard de Langres* powraca z *Hagi*, z przyczyny, iż iego poleśftwo do Rzpłtey *Batawskiej* ściagało się tylko do zawarcia traktatu handlowego z Rzpłtą *francuzką*, co iuz ma być do skutku przyprowadzone.

z *Bruxelli* dnia 9. Listopada.

Dnia 6. t. m. woyska *Republikantkie* nadesłanemi posiłkami wzmocnione, powtornie udały się kilku kolumnami ku *Blasweld* i *Willebrock*, gdzie nowe rozpoczęły się bitwy. Niektóre domy tych osad zostały popalonemi, z przyczyny, iż buntownicy broniać się z domow, przyprowadzili *Republikanow* do naywiększego stopnia zapalczywości. Wyżsi officerowie z trudnością mogli pohamować zemsę żołnierzy. Dwóch unterofficerow na placu bitwy skallowano i oddano pod sąd wojenny. Buntownicy którzy mogli uratować życie, schronili się do lasow. — Woyska które ulukteczniży tę wyprawę, przybyły do *Bruxelli*, zostawiwszy innym woyskom wyszłym z *Antwerpii*, *Mechlinii* i *Termonde*, staranie dognebnienia buntownikow. — Insurgenci *Flandryjscy* opanowali byli wyspę *Cansand*, oraz twierdze *Hulst*, *Axel*, i *Sasde-Gand*, bez wątpienia w zamiarze oczekiwania tam na *Anglikow*, lecz ze wszystkich tych miejsc z wielką swoią stratą zostali wyparci. — Woyska które się powrocily z wyprawy pod *Willebrock*, znowu się tam udały na uśmierzenie buntownikow, którzy się po różnych miejscach rozposcieraią zdaia. Dnia wczorayszego ieden oddział załogi *Mechlinijskiej* 50 buntownikow polozył na placu

Dnia 10. Listopada.

Pomiędzy licznymi potyczkami które od dni kilku zakrawaiły brzegi rzek *Denderu*, *Skaldy* i kanalu *Antwerpij*, nayznaczniejszye byly, pierwsza pod *St Amand*, w której insurgenci miotali na woysko kamienie, kule, i wrzaiąc leli oliwę; druga pod *Bornheim*, miastem leżącym nad kanałem, które dla uporczywego odporu insurgentow cale prawie ogniem splonelo; trzecia nakoniec przy wiosce *Zoleghem* niedaleko *Alost*, która także ze szczętem zgorzala. Strata w tych trzech bitwach byla z obydwuch stron znaczna. Generał *Mazingant* został ranny w iedney bitwie; toż samo nieszcześnie spotkało i Generał-Adjutanta *Rostolan*. Po tych wyprawach woyska udaly się na inne miejsca, w których insurgenci w sile znajdowali się, zkad iednak zostali wyparci i rozproszeni. Woyska ściagaią ieszcze za niedobitkami, którzy łączą się w kraju *de Vaes* i z strony *Turnhout*. — Dyrektoryat Wykonawczy oddał komendę Generalowi *Morand* nad kolumnami woyska lekkiego i nad gwardyami miejscowemi narodowemi z departamentow *Mozy* i *Mozelli*, ażeby przytlumić insurrekcyą, która wybuchnela w Xigstwie niegdys *Luxemburskim* i w *Ardennes*.

z *Leodyum* dnia 10. Listopada.

Kantony tego departamentu napadnięte od insurgentow z departamentu *Lasow*, powrocily iuz do porządku. Garstka woyska wyflanego przez Generala 25. dywizyi, wypędziwszy insurgentow ze *Stawelot*, udała się do kantonow *Vieilsalm*, *St Wit* i *Reuland*, z których insurgenci iuz byli się cofneli.

List ieden z *Mechlinii* pod d. 9. t. m. pisany, zamyka rzecz następuiać: „Wszystko w tym kantonie znajduie się w spokoyności, insurgenci ze wszystkich stron ściagni, zostali otoczeni i rozproszeni przy *Willebrock*, *Bronhem*, *Blaesfeld* i *Ruysbrock*; do dwuch przynajmniej tyficy legło ich na placu, reszta w wodzie zatoneła. — Jedna kompania artylleryi lekkiey weszła do naszego miastka i znowu udała się do *Antwerpij*. Garnizon tego miastka będzie ieszcze dzisaiy wzmocniony iednym regimenterem kawaleryi idącey z *Bruxelli*, gdzie także część iey zostawiono. Znaczny oddział woyska został się w *Willebrock* dla aresztowania wielu osob mocno podeyrzanych o to, że należeli czynnie do zbierania się zbroynych kupow w owej stronie; zatrudniaia się także spuszczeniem i kruszeniem dzwonow po kościołach, ponieważ te służyly insurgentom za znak do allarmu.

z *Hagi* dnia 10. Listopada.

Nasza komunikacya z *Niderlandami* zawsze iest otwarta, ponieważ poczta nie idzie na *Antwerpią* i *Mechlinią*, ale inną drogą. Insurrekcyia ieszcze tam trwa dotąd, ale liczne korpusy woysk *Francuzkich* tamże ściagaiące się, wkrótce pożar ten przytlumia. — Wczoray trzy reprezentanci nieposłuszni woli ludu, i niechający urzędow swoich dopelniać, uznani są za utracaiących prawo obywatelstwa, kara podobna spadnie zapewne i na tych prawnikow, którzy przeznaczeni do *Utrechtu* za kommissarzow, dla ułożenia wiegi praw cywilnych i kryminalnych, wzbraniaia się tam wyiechać. — Izba druga potwierdziła dekreta podziału Departamentow, i zamiany biblioteki statudera na narodową.

z *Brünn* dnia 17. Listopada.

Basza *Belgradzki* *Hagy Mustafa* zatrudnia się ciągle wybieraniem kontrybucyow. Forteca coraz bardziey iest wzmacniana, i zewnętrzne fortyfikacye w iak naylepszym stanie postawione. Kawalerya iego iest zawsze gotowa na każde zawołanie, konie stoią zawsze ofiodlane. Zdaie się, iż boiazń tu panuie aby *Basman-Oglu* niespodzianie nie napadł na tę twierdzę, który podług nayświeższych listow z *Semlina* utawicznie zwycięza, i oflatnia razą trzech baszow zupełnie pobit.

z *Terespola* dnia 1. Listopada.

Woysko *Rosyjskie* składaiące się w ogule z 23,462 ludzi i 12,287. koni, dąży dwiema kolumnami do *Bieli-cy* ostatniey stacyi *Galicyskiej* gdzie na dniu 1. Listopada ma stanąć, ztamąd weydzie zaraz do *Morawiy*, i daley do *Czech*.

z *Hamburga* dnia 17. Listopada.

Na dniu 14. przeieźdzali tedy do *Londynu* wypuszczeni na slowo honoru z niewoli *francuzkiej* kapitanowie *Berry* i *Thompson* z okrętu *Leander* schwytanego przez *francuzow* po potyczce pod *Abukir*. —

z *Altony* dnia 5. Listopada.

Pan *Archenholz* w dzienniku swoim umieszcza wypisy ciekawego dzieła Pana *Bulow* o *Konstytucji Stanów zjednoczonych*, w którym tenże, terazniejszy posełek *Amerykańow* względem *Francyi* uważa jako śmiertelny cios zadany ich wolności. Interessem *Anglii* jest wciąż *Amerykę* w wojnę swoją przeciw *Francyi*. Tylko za pomocą *Amerykańow Pitt* potrafił szkodzić *francuzom* w *Indiach zachodnich*. Cała *exyltencja* *arytliokracji* kupieckiej, której chciwe panowanie dostatecznie w *Ameryce* jest ugruntowane, zawisła od *Anglii*, gdy kredyt *Angielski* iedynie handel iey utrzymuje. Ta panująca partya kupiecka przez terazniejszy uzbrajanie zylkuie stałe wojsko, które będzie dla niej sprężyną do całkowitego ujarznienia swoich współziomków. *Anglia* zalicza pieniądze i płaci sublidia, na których nic nie traci, gdyż przez odbytych rękodziel wkrótce ie wybierze. Takim to sposobem owa sławna wolność *Amerykańska* już w swoim kwiecie wędnieć i upadać zaczyna, a tak nadzieje ową iż liczny lud kraju tego pod opieką mądrego rządu, na łonie pokoin, cnoty i niewinności, w polozie ludzi i ziemi, nie znany dotąd wzrost nabierać będzie, z boleścią przychodzi widzieć gasnącą.

z *Rastad* dnia 12. Listopada.

Nota Ministrów Pełnomocnych Rzpłtey *Francuzkiej* d. 21. *Brumaire* (11. Listopada.)

„Niżej podpisani Ministrowie Pełnomocni Rzeczypospolitey *Francuzkiej*, do negocjacji z *Rzeszą Niemiecką*, odebrali Notę Deputacji *Rzeszy* podaną sobie 17. *Brumaire* (7. Listop.) przez Pełnomocnego Ministra *Cesarzkiego*. — Duch zgody, który niżej podpisani łącząc zawsze będą z stałością do okoliczności stosowną, w tym momencie służyć im będzie na odsuwanie uwag do jakich wiele wyrazów tej Noty, łatwo powod dać mogły. Zostawiając stronniczym zdaniom właściwe im tłumaczenie, szczególnym zamiarem tej odpowiedzi jest, przyprowadzić negocjacyą do prawdziwego iey toru. Co do zasad i powszechnych prawideł, jest ona całkiem zawarta w Nocie niżej podpisanych pod 12. *Vendemiaire* (3. Paźdz.) a ta poparta jest Notami poprzedzającymi, których treści nie zniósł. Tam to Deputacya powinna całą swoją zwrócić uwagę, tam znalazie pokoy, pomimo tylu przeciwnych sobie żywiołow, które zdawałyby się łączyć na przerwanie dalszego interessow biegu. Nota 12. *Vendemiaire* (3. Paźdz.), dobrze się nad nią zastanowiwszy, jest w samej rzeczy naydolkonalnym dowodem, iaki *Rząd Francuzki* mógł *Rzeszy* okazać, o swoich spokojnych przedsięwzięciach, i względem miary, iaką umie zachować przy znanomości swoiey sily i swoich pozytkow. Byłoby rzeczą zbyteczną przywozić tu artykuły 3. 4. 5. 7. 8. 10. „Na iedne z nich już Deputacya *Rzeszy* wyraźnie, lub domyślnie przytala, a małe okazujące trudności względem innych, każe się spodziewać, iż ta przeszkoda wkrótce usłapi przed dojrzałą uwagą. Naprzykład, czyliż być może, ażeby Artykuł 7. miał co zostawić światłym negocjatorom do żądania, i ażeby ieszcze miała wypaść potrzeba oświadczenia, iż *Prawa Francuzkie* o emigracji nie stosują się do *Niemieckiego* Narodu. Artykuł ściągający się do rozgraniczenia nurtu *Renu*, i iego wysp, jest z liczby tych, na które Deputacya zezwoliła. Lecz podala iedną iedną wątpliwość, i domagała się o wytłomaczenie znaczenia tych słow: *Rząd Francuzki nigdy niepozwoili, ażeby Rzesza lub ieden z iey członkow w iakimkolwiek sposobie mógł się utrzymać przy iakiey własności lub prawie w częściach leżących na lewej stronie nurtu takiego, iaki jest oznaczony*. Niemożnaby było nigdy pomyśleć, ażeby wyraz tak iasny, tak dokładny, poparte przytym osnową artykułu, miały potrzebować tłumaczenia, w żadnym przypadku excecpey nie mogą być rozciągane, ani tym bardziej czym innym zastapione. A zatym niżej podpisani, nadpotrzebę nawet, i dla zadosyc uczynienia żądaniu *Rzeszy*, oświadczaia, iż przez pomieriony Artykuł ma się rozumieć, że w powszechności wszystkie wyspy leżące na lewym brzegu drogi żeglowney, postanowionej w pośrodku nurtu *Renu* właściwie zwanego, a zatym te, które są wytknięte w ostatniej Nocie Deputacji pod 26. *Vendemiaire* (17. Paź.), mają należeć do *Rzpłtey Francuzkiej*, pomimo wżyskich układow i zwyczajow dawniejszych, które są z terazniejszymi umo-

wami niedogodne; zollawiszy rzecz tę o iey rozstrząśnieniu, do układow indemnizacji na prawym brzegu. Co do uwagi tycającej się utrzymywania brzegow z strony *Niemiec*, wolny będzie dowoz materyalow z strony *Francuzkiej* na iakichby pierwszey stronie zbywało, zamawiając sobie w tej mierze wzajemność, iakiey położenie miejsca wymagać będzie. Artykuł 2. nie podlega żadney odmianie, ani trudności. Przyzna to sama Deputacya, iezeli się nad tym zastanowić zechce. Co się tycaze opłaty w *Elsfletch*, niżej podpisani z tej własnie przyczyny, iż im nie tajne były pierwiastki i natura tej opłaty, domagali się zniesienia oney dla *Rzpłtey Francuzkiej*. Nic zapewne nie ma zwyczajniejszego iak rzeczy w iednym traktacie postanowione, widzieć drugim późniejszym traktatem odmienione lub cale zniszczone; i gdy działające strony są też same, tak iak w niniejszym przypadku, gdzie tu zachodzi wątpliwość, względem mocy czynienia wspólnych układow, które za przyzwoite uznaciami zostają? *Rzesza* przyzwoliła na tę opłatę, do *Rzeszy* więc należy wniesić w żądanie do tego pozwolenia stosowne. Jezeliby nie od niej zależało (czego niżej podpisani nieprzyznają) dać wyrok względem żadanego zniesienia, do niej zawsze należeć będzie umocowanie i aprobacya przez prawne zezwolenie. W momencie przywrocenia pokoiu i dawnych między dwoma mocarstwami związkow, *Rzesza* nie zechce odmawiać handlowi *Francuzkiemu* uwolnienia, którego wiele innych krajow używa. Ten Artyk: zawiera ieszcze w sobie drugie żądanie, to jest, ażeby przez szczególny dodatek umieszczony w przyszłym Traktacie, miasta *Rzeszy Hamburg, Bremen, i Frankfurt*, były potwierdzone i utrzymane w zupełności *Praw swoiey konstytucyjney niepodległości*. Jest to okoliczność łatwa i w powszechności powinaby być miłą dla *Rzeszy*, iż *Rzpłta Francuzka* korzysta z tej uroczystey pory, dla dania miastom, z którymi iey związki są ściślejsze, publicznego dowodu przyjaźni, którą one umieją cenić. Rzeczpospolita nie odstąpi od tej sprawiedliwości, a Deputacya *Rzeszy* nie będzie iey mogła zwolczyć bez uchybienia względem iakiego się z iey strony spodziewać nie podobna. — Artykuł 6. ściąga się do długow. Układy w tej mierze uczynione, niepodlegają żadnym sporom, iak tylko z strony długow zgrupadzeń. Niżej podpisani przetożą krotkie tłumaczenie w tej okoliczności, którą iedynie sama ocze wiła chytrność mogłaby wystawić w postaci krzywdzącey *Rząd Francuzki*, twierdząc iż chce zwałić na *Rzeszę* cały ciężar tych długow. Nikomu nie jest tajno, iż niżej podpisani zezwolili ażeby długi zgrupadzeń zaciągnięte na pożytek i potrzeby publiczne, stały się ciężarem krajow podszyltych pod *Rząd Francuzki*. Jezeli od tego wyłączyli długi *Xiążąt* i długi wojenne, iestże bezstronny człowiek któryby się tego niespodziewał? Wżyscy roztrojni ludzie uznają, pomimo starań na obłąkanie ich zdań czynionych, iż kosza niezgod do których *Francuzą* wciągniono, powinny słuznie na całą spadać *Rzeszę*, a nie na iedną część iey, która już przestała należeć do *Niemiec*; i czyliż dla tego mniej żądają zawarcia pokoiu, który sprawiedliwie uważają iako mający być wiecznym? Zastanowić się potym należy, iż Deputacya do pacyfikacji *Rzeszy* zezwoliwszy przeiać na siebie długi *Xiążąt* i krajow, zaciągnięte z powodu wojny, sama uznala zasadę *Francuzką* uwolniającą od długow. Jakżeby dziś chciała wprowadzać arbitralną różnicę między długami mającemi iedną przyczynę i iednakowe przeznaczenie? Nie zaprzeczy zapewne iż *Rzesza* bądź przed, bądź w czasie krokow nieprzyjacielskich, wybierala od miast i wyostrow w iakimkolwiek sposobie, część swoich kosztow wojennych, zkad wypływa iż naywięcey mogłaby żądać: toby było z strony *Rządu Francuzkiego* wielkim powolności dowodem, ażeby *Rzpłta* zezwoliła zollawic na ciężar lewego brzegu te długi zgrupadzeń, któreby były zaciągnięte od zacięcia w posiadły tych miejsc przez wojska *Francuzkie*. Widzieć zatym można, iż *Rzpłta* zawsze jest gotową do rozpoczęcia krokow zgody, lecz nigdy się nie da wciągnąć do zapomnienia wżyskich swoich interessow, i narazenia swoiey godności. Po tym wytłumaczeniu, niżej podpisani spodziewają się zakończenia tych nadto przedłużonych sporow, i zbliżenia się do umowionej zasady sekularyzacyow, tej całkowitey części negocjacji, którą dopełnić mają. Niewątpią iż tajemni lub iawni nieprzy-

iaciele pacyfikacji, oraz nieprzyjaciele wspólni, podchlebiaią sobie uwiesć politykę *Rzeszy*. Lecz się razem przekonują, iż ta potrafi usć wżyskich fidel przez swoje światło, oraz przez nauki dobrze zrozumianego interellu i doświadczenia, iż weźmie na mocną uwagą całą nierówność wojny, do którejby ią zdradliwe rady wciągnąć usiłowały, wojny, w której *Francya*, procz że poliaada nierównie więcey nad to, czego (ofiarując pokoy) żadała, mogłaby ieszcze podług wielkiego podobienstwa, zylkać nierównie więcey; tym czasem gdy *Rzesza* niemialaby nawet nadziei nadgrozdenia słat swoich; i iakiebykolwiek nastąpiły wypadki, naraziłaby się na skutki bardzo ze wszech miar nierowne tym, iakie iey w tym momencie podaje pokoy i przyjaźń *Rzpłtey*. Ministrowie pełnomocni *Rzpłtey Francuzkiej* ponawiają Ministrówi pełnomocnemu *J. C. Mci* naywyższe swoje poważenie — w *Rastad* d. 21. *Brumaire* (11. Listop.) roku 7. *Rzpłtey Francuzkiej*.

(podpisano) BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERJEOT.

Druga Nota.

Niżej podpisani Ministrowie pełnomocni *Rzpłtey Francuzkiej* do negocjacyow z *Rzeszą Niemiecką*, odebrali drugą Notę Deputacji *Rzeszy* oddaną sobie 17. *Brumaire* (7. Listop.) przez pełnomocnego Ministra *Cesarzkiego*. Pismo którego ta nota przytacza niektóre wypisy, nie było znane przez niżej podpisanych; Umacnia ich w zdaniu, iż rzecz o którą idzie, należy do wydziału wojennego, a zatym oddzielna jest od posesłstwa, które do samych negocjacyow pokoiu jest przeznaczone. Odwołując się przeto do tego co już w tej mierze oświadczyli, nie mogą iak tylko wyrazić Deputacji *Rzeszy* stałe przedsięwzięcia *Rządu Francuzkiego* zawarcia pokoiu, a do tej szczęśliwey epoki, która od niej zupełnie zależy, naprawiać terazniejszy stan rzeczy, tyle ile bezpieczeństwo *Narodu* pozwoli etc. — w *Rastad* 21. *Brumaire* (11. Listop.) Roku 7. *Rzpłtey Francuzkiej*.

(podpisano) BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERJEOT.

Posłowie *Francuzcy* wysłali do *Paryża* kurjera zapewne z ostatnią notą deputacji, tudzież z notą legacji *Pruskiej* względem *Erenbreitsteinu* świezo wydanej.

z *Frankfortu* dnia 10. Listopada.

Zamiast żeby się los fortecy *Erenbreitsteinu* podług tylu nalegań deputacji miał zmienić, twierdza ta coraz do smutniejszego przywiedziona jest stanu. Od dnia 4. t. m. od wyższego do niższego *Worth*, *Ren* coraz bardziej jest ścieśniony. Wżyskie statki po niżej miała *Coblentz* cofnęły się do *Mozelli*, a powyżey do *Lany*. W *Rottenhan* szance są usłupane, armatami napelnione i osadzone kawaleryą i infanteryą. Komendant miasta z swoiey strony przedsięwziął szkodki do odporu, byle mu tylko żywności wytłarczyły. — Wojska coraż więcey idzie do *Niderlandow*. W *Moguncyi* wszelkie ostróżności są użyte.

z *Coblentz* dnia 8. Listopada.

Z powodu insurrekcyi w księstwie *Luxemburskim* w obu departamentach *Renu* ogłoszone jest prawo wojenne, i wżysko pod rząd wojenny poddane. Komunikacya między tutejszym miastem i *Trewirem* jest teraz przecięta. Insurgenci w *Grevenmacher* mają główną kwaterę swoią. W twierdzy *Luxemburskiej* komendant rozkazał zo insurgentow utajonych rozstrzelac. Codziennie prawie ciągnie tędy wiele piechoty i konney artylleryi częścią do *Trewiru* częścią do *Eyfel*.

z *Lindau* dnia 6. Listopada.

W *Bregenz* rownie iak w *Kobrze* czynią się przygotowania do przyjęcia arcy-księcia *Karola*. Przyjechać ma na dniu 9. w towarzystwie *G. Holze*, który ma obiać komendę w *Gryzonach*, a *G. Bellegarde* arcy-księciem wyiadą do *Wloch* dla obiechania całego tamtejszego kordonu. Wojska cesarskie wzmacniają się w kraju *Gryzonow*, a *Francuzkie* w *Waltelinie*. — Tym czasem dobre porozumienie trwa dotąd zawsze między *Francuzami* i *Austrzykami*.

z *Lucerny* dnia 5. Listopada.

Pamiętka założycielow dawney wolności *Helweckiej* jest tu teraz odnowiona. Ciało nasze prawodawcze wyznaczyło kommissyą dla dochodzenia, czyby nie można na pagorku leżącym pod *Grütli*, przy źródle (gdzie przed kilku wiekami *Walther*, *Stauffacher*, i *Arnold* pierwszy związek wolności *Helweckiej* zaprzyjęgli) wystawić monumentu wdzięczności i gorliwości w nasładowaniu.

Rząd stara się co raz bardziej pozyskać przychylność małych kantonów, przez zniesienie niektórych podatków ubocznych dotąd w nich trwających.

z Bazylei dnia 8. Listopada.

Dnia wczorajszego i onegdajszego sprowadzono tu z *Huningi* 40. armat, które oddane będą do dyspozycji Dyrektoryatu *Helweckiego*, na mocy przymierza traktatu z Rządem *Francuskim*. Dyrektoryat odwołał rozlaną wiadomość, iakoby rząd *Helwecki* był wezwany do wyławienia korpusu wojska przeznaczonego na wspólnie z armią *Francuską* działanie. — W wojskach *Francuskich* wielkie zawsze poruszenia widzieć się dać. Liczba ich w kantonie *Szaffuzy* do 6. tyś. dochodzi. — W tych dniach przechodziło kilka regimentów kawalerii ściągającej się do *Włoch* przez górę *S. Gotarda*. — Komendant *Francuzki* w tym mieście pozwolił sobie zatrzymać listafety posyłane *P. Greifenegg*, sprawującemu interesu Cesarzki. *G. Schauenburg* dowiedziawszy się o tym, odebrał mu komendę, i odebrał do fortecy *Arbourg*. Ma tu teraz komendę *G. A. Pelissard*. Przybył tu także *G. Delorges*, mający zlecenie przebiec różne części *Helwecki*. — Dyrektoryat *Helwecki* w poselstwie pod d. 3. t. m. przelożył Ciału Prawod: iż gdy ani dobroć naszey sprawy, ani wsparcie narodu, który się żadnych nieprzyjaciół nie lęka: niewstrzymuje dotąd suchwałości wicherzycielow, potrzeba jest, ażeby Ciału Prawodawcze postanowiło 1. Iż o którzy rozności będą fałszywe lub nieszczęśliwe wieści, powstać przeciw rządowi, odwozić młodzież od zapisywania się na ochotników, zofianą we 24. godzinach ładzeni. 2. Aby Dyrektoryat miał dozór nad gazetami. 3. Wyroki Dyrektoryatu w tej okolicy w 15. dni Radom odsyłane będą. 4. Ta władza w 6. miesięcy ufianie, a w ten czas osoby ieszcze nieofadzone zylką wolność. — Ta Proklamacya w wyrok zamienioną zofiała. — Dyrektoryat ogłosił także, iż nie odebrał żadnego żądania od Rządu *Francuskiego*, względem zaciągu młodzieży od 18. do 25. lat, i że negocjacye między faldzkiemi mocarstwami nie są zerwane, wszystkie uczynione urządzenia są tylko środkami rostopności na załone oyczyzny od wszelkiego szwanku, bronienie przez was sławnych majątkow, utrzymywanie spokoyności wewnętrzney, i na ziednanie wam szacunku od przyjaciół i nieprzyjaciół waszych, iako dla ludu walecznego i oręż w rękę trzymającego.

Z zaciągu młodzieży od lat 20 do 25. nasz kanton zebrał 1850. ludzi do wojska. Miałto *Zurich* formuje pięć kompaniow, każda od 96. ludzi, a kanton ten może w potrzebie dostarczyć 7. do 8. tyś. wojska.

z Neufchâtel dnia 6. Listopada.

Dnia wczorajszego przybył tu Ob. *Perrochel* Ambasador *Francuzki* przy Rządzie *Helweckim*. Jedzie on do *Lucerny* z dwoma sekretarzami Legacyi. Udał się do *P. Beville*, któremu iak mówią, oddał depesze Dyrektoryatu, i odtąd rozchodzi się wiadomość o przyszym naszym republikanizowaniu.

z Rzymu dnia 28. Października.

G. Macdonald ogłosił przymuszony kurs dla alfygnatów *Rzymskich*. — Lify z *Bastii* donoszą, iż z portow *Korsykańskich* popłynęło 3. tyś. *Francuzow* na pomoc załodze *Maltańskiej*.

z Medyolanu dnia 29. Października.

General *Jonbert* w tych dniach tu przybył. Procz wielu wojsk które tędy codziennie przechodzą, oczekujemy ieszcze na nowy oddział 20,000. ludzi. — Proklamacya którą Ciału prawodawcze wydało do wszystkich zgromadzeń pierwiastkowych była następująca: „Wasze kretkowanie względem podanej wam konstytucyi, będzie pierwszym uroczystym dziełem waszey samowładności, lecz obywatele nie dacie się mieć zwodniczym obrazem doskonałości. Kto szuka iey w dziełach ludzkich, ten nie zna ludzi. Pomnijcie na to, iż niedostatek tego przymiotu, w każdym dziele ludzkim znajdujący się, z czasem sami poprawić możecie. Wkrótkim przeciągu trzech lat, macie znowu przetrząść konstytucyę, a doświadczenie przeszłości mistrzyni rozumu, przyjdzie wam na pomoc do iey odmiany i popraw. Będzie to wyższym ieszcze i znakomitszym aktem waszey samowładności. Na koniec obywatele, wasi reprezentanci okazując podległość

i uznanowanie ku waszey samowładney woli, sądzą być obowiązkiem donieść wam, iż wmieszani w poczet swoich współziomkow, chcą sobie przynieść zaszczyt połączenia opiniiow swoich z waszemi.“ Do tej proklamacyi przyłączona była deklaracya praw i obowiązkow obywatela wraz z konstytucyą podług odmian uczynionych przez Ob. *Trouwé*.

Gazeta w *Tryeście* wydawana, za której pomocą wieśniacy *Maltańscy* wyrzneli już po kilka razy garnizon *Francuzki* składający się z 5. tyś. ludzi, doniosła nam, iż ten garnizon miał tylko w sobie 2500. ludzi, a z tych 700. tylko żyjących zostało, i tych insurgeneci oddalali z wyspy na statkach z *Tunis* przybyłych. Inne Gazety popierając filnie te wieści, dodały, iż garnizon *Francuzki* żądał kapitulacyi, lecz wieśniacy niechcieli nigdy na to zezwolić, chcąc ażeby cały garnizon poddał się na dykrecyę, podług której miał zostać w pień wyciętym; Iż z tego powodu ieden kapitan okrętu *Portugalskiego* krążącego przed *Maltą*, starał się dać do zrozumienia tym wieśniakom, iż ich nalegania były barbarzyńskie, i prawom narodow przeciwne; i że powinni przyjąć garnizon *Francuzki* iako jencow woiennych; że nawet kapitanowie niektórych fregat *angielskich* tak mocno się do tych wieśniakow za garnizonem wstawiali, iż nakoniec tylu naleganiom oprzeć się nie mogli. Trzeba uważać, iż ci wieśniacy nie mieli na ten czas ani iedney armaty, dla czego ta okoliczność tym się osobliwszą być zdaie. — Wreszcie Gazety *Włoskie* nalegająco i podobem obiasniają te doniesienia: „Jest rzeczą prawdziwą, iż insurgeneci *Maltańscy* ku koncowi Sierpnia przymusiłi garnizon *Francuzki* zamknąć się w *Walecie*, i głośniejszych twierdzącach broniących przystępu od strony morza, i do miasta od strony lądu; Iż komendant postanowił w mieście rząd wojskowy, tak iako w miejscu ogłoszonym w stanie obłędzenia, i zdaie się być prawdą, iż od ostatnich dni *Września* okrętu *Portugalskie* i fregaty *Angielskie* krążyły w stanowiskach *Maltańskich* dla przecięcia garnizonowi spobow opatrzenia się w żywność. To zaś zdaie się potwierdzać wiadomość o tym obłędzeniu, iż ani w *Rzymie*, ani w *Medyolanie*, ani w *Paryżu*, nieodebrano z *Malty* żadnego listu późniejszego iak 15. *Września*, w którym to cziale lify z tej wyspy przyłane donosiły, iż insurgeneci po kilkunajdniowym opasaniu miasta, powrocili do wliow, lecz że należało się lękać o los załogi na wyspie *Goza*, oraz obawiać się niedostatkow żywności; iż już zupełnie niedostawało wina, i że mięso nie mogło na dłużej iak na trzy tygodnie wystarczyć, tak dalece, iż z wielką niecierpliwością oczekiwano na dowoz żywności. — Niektóre lify z *Neapolu* utrzymują, iż iezeli negocjacye między Rządem *Francuskim* i Królem obojga *Sycylii* spokoynie będą ukonczonemi, *Malta* powrocno zofianie zakonowi *S. Jana Jerolimskiego*, a ten domyłł nie jest bez podobienstwa, ponieważ w przypadku wojny można się spodziewać iż *Anglicy* utrzymywali będą na południe *Sycylii* mocną eskadrę, zdolną zabronić dowozu żywności dla *Malty*, i że Rząd *Francuzki* ma w tym iak największy interes, ażeby ta wyspa niedostawała się *Anglikom*. — Z innych zaś stron mianowicie z *Messyny* donoszą, iż *Francuzi* opatrzeni są w żywność na cały rok, i że spodziewają się być wkrótce uwolnionemi od obłędzenia przez przybieranie morza i nawalnie zwyżczyne w miesiacu *Październiku* przypadające, dla których *Portugalscy* i *Anglicy* bez wątpienia oddalić się muszą.

Dnia 5. Listopada.

Z d. 1 na 2. w nocy, *G. Brune* wyjechał do *Hollandyi*. *G. Joubert* ma zaślubić go w naywyższy komendzie armii *Włoskiej*, która codziennie odbierać przez *Szwajcaryę* posiłki, wkrótce w ogromney ilości postaci. — Konstytucyja w *Mantui* przyjęta, w *Ferrarze* odrzuconą zofiała. — Rozchodzi się wiadomość, iż *Buonaparte* przybył już do *Bassory*, i że w odnodze *Perfkiej* wliad na okręty. — Wojska *Austryackie* znajdujące się w kraju *Gryzonow*, pomknęły się już aż do granic naszey Rządky. Przed kilku dniami wielka liczba wojsk *Francuzkich* udała się do *Ankony*.

z Genui dnia 3. Listopada.

Dnia onegdajszego *G. Desjoles* i Ob. *Belleville* sprawujący interesy Rządky *Francuzkiej*, odprawili długą z naszym Dyrektoryatem konferencyę, której zamiar nie jest nam ieszcze wiadomy. — Na mocy rozkazu Dyrektoryatu, włożony jest sekwestr na wszystkie dobra Kapituły i Zakonow. — Jeden z naszych dziennikow zawiera w sobie list z *Liworno* pod d. 31. Paździ: który wyraża, iż dnia 29. przybył do tego portu statek *Toskański*, który tam przybył we 21. dni z *Alexandryi*. Kapitan iego potwierdza wiadomość o zwycięstwach przez *Francuzow* odniezionych, o zajęciu *Kairu*, wysłaniu wojska do *Suez*, i dobrowolnym przyłączeniu się 9000. *Egipcyanow*. Tenże Kapitan dodaje, iż przy iego wyjeździe znajdowały się w porcie *Alexandryjskim* 2. okręty liniowe, 1. galera, 4. puł-galery, 9. fregat, 60. palnych statkow i 12. alupow kanonierkich, oraz 200. przewozowych statkow.

z Neapolu dnia 5. Listopada.

Gen: *Mack* powrócił z Iwojey podróży którą odprawił dla przeyrzenia kordonu wojsk nad granicą stojących. Król ma dnia iatrzyszczego wjechać w towarzyszytwe tego Generala i wielu innych officerow do głoyney kawateri w *St Germain*. — Ob. *Mangourit* mianowany sekretarzem Legacyi, znajduje się dotąd w *Rzymie*, z przyczyny, iż Dwor nasz wzbrania się przyjąć go w tym urządzeniu.

OBWIESZCZENIA.

Liczne wyniki dotąd nieprzewidywalne są, że różne domy w tym mieście między wielką podzielone są właścicielami, z których każdy na mocy Prawa łobie służącego częścią swoją, podług swej woli dotąd rozrządzał, onę przedawał, zamieniał, zaftawiał. — Zatem Najias: Król Jmć iako terazniejszy

Monarcha postanowił, ażeby takowe podziały odrąd w powszechności miejsca nie miały, a przytym gdy spobol używania Prawa bliższosci (*Juris retractus*) w nierozdzielnym z tym przedmiotem zostaje związkow, różne oraz przepisać raczył warunki, które do powszechny podają się wiadomości, i ściśle go zachowania wżylkich terażniejszy i przyszych domow tutejszych właścicielow.

1.) Bez piśmiennego zezwolenia Magistratu Policji i wyraźnego konsensu wojskowej i ekonomiczney Kamery, pałace, tudzież inż wszelkie większe lub mniejsze domy, teraz w dziedzictwie iednego właściciela będące, odtąd podzielone być nie mają; a przeto żadne kupno, czyli insza iakakolwiek bądź transakcyja, do takowey alienacyi iedney części nieruchomości dająca, przez którą nieruchomość na kilka części podzieloną być ma, w Magistracie potwierdzoną nie będzie. Takoz nie mniej żaden dom, przez Testament lub inż ostateczne rozrządzenie różnym osobom zapisany być nie powinien w takim spobobie, iżby na pewne części między kilką sukcesorami lub legatarzami był podzielony, bowiem Magistrat Sprawiedliwosci z takowego ostatecznego rozrządzenia tytułu dziedzictwa względem iedney tylko części domu nikomu nie przyna.

2.) Nie będzie jednak poczytano za takowe czątkowanie, gdy domy lub place fame przez się pojedynczo czyniące, tu i owdzie do większych pałacow należące, tudzież gdy zbior oddzielnych wielki ogół składających domow, iak naprzykład *Tomackie*, na części podzielony i pojedynczo przedany będzie, lub też przez jakie inż rozrządzenie częściami do cudzych własności przejdzie. Wżakoz niniejsza uława bynajmniej także do attineny czyli przyległości domow, iako to: ogrodow, rol, łąk, etc. tym czasem ściągac się nie ma.

3.) Dla przywrocenia do całkowitości części pałacow lub domow między kilką właścicielami podzielonych, używana być ma bliższosc *ex Jure congrui*, to jest: że w przypadku przedaży iedney części domu czyli to od ręki, lub drogą fubhaftacyi, właściciel drugiej lub kilku części mocen będzie równą z inższym obcom ofiarując wartość, i przyjętym przez nabywczę poddać się warunkom, takowey obcą osobę przedem nabytę części skupić.

4.) A przeto Magistrat Sprawiedliwosci przed roboracyą czątkowey tego gatunku przedaży, inższych iezeli iako też będą współwłaścicielow domu o nastapieney przedaży wiadomym, i onym przeciąg czasu wyznaczy, w którym względem wspomnionego Prawa *retractus* oświadczyć się będą powinni. Gdy czas ten bezkretkownie upłynie, tegoż Prawa do oddalenia obcego nabywczę daley użyć nie będą mogli.

5.) Takowe odzyskanie *ex Jure congrui* tylko przy iednym przedaży, ale bynajmniej przy inższym rodzaju alienacyi miejsce mieć może, wżelka zaś windykacya zasadzająca się na prawie *retractus gentilitius* zwanym, to jest: iakoby przedana nieruchomość przez kilkoro pokoleń była własnością rodziny, równie iako i prawo faldzstwa (*Jus vicinitatis*) zupełnie odtąd uchylać się; bowiem używane czasem tego rodzaju windykacye, tylko na zagranicznych w tym kraju dawniej przyjętych zasadzają się Prawach, takowa zaś wolność nabywania tutejszych gruntow obcom nadana, szacunek onych podwyższając, dla mieszkalcow tutejszych polityczną będzie. — W Warszawie dnia 26. 8bris 1798.

Krókewska Południowa-Pruska Regencya.

DE MEYER.

W krolewskim Edyktie Loteryi pod dnim 20. Junij 1794. wydanym, w §. 10. iłosownie do ogulnych Praw krajowych Prulkich w części I. Tit. 11. §. 547. i w części II. Tit. 20. §. 248. wszelkie Loterye poboczne, bądź pod iakimkolwiek nazwiskiem furowo pod karą 50. do 100. talarow, i zaplaceniem dwoiakiey wartości zysku odniezionego zakazanemi byli, a że dotąd przepisy takowe ukretkzionemi nie zofiały, owżem o różnych kontrawencyach Sąd Loteryi uwiadomiony został. Przeto ażeby odtąd nikt niewiadomością tychże zakonow faldac się nie mógł, tenże Sąd one niniejszym obwiefzczeniem publicznie przypomnia. w *Berlinie* 24. Paźd: 1798. Króla łmości Pruskiego Sąd Loteryi.

Guftaw Radzanowski Obywatel Warszawski, chcąc skafować handel swoy fukienny tu w Warszawie, w Rynku Miasta starey Warszawy w kamienicy narożney pod Nr. 1101 w podł. Wunsza fytuowanej, ma honor uwiadomić Przewietną Publiczność, że ueterminował się dla przedszego pozbycia się tego handlu fukiennego, cenę wżylkich fwych towarow nadzwyczajnie zmniejszył, tak, że kupujący na łokcie pigntości procent taniej iak zwyczajnie, a kupujący na połtawy dwadzieścia procent taniej kupi iak zwyczajnie się kupują. — Handel ten fukienny do tychczas iak naydoskonaley w fukna wszelkiego gatunku, fajety angielskie w dawnych gatunkach, *Francuzkie* fajety, fukna *Francuzkie*, *Gierlickie* i ordynaryne iako też w alpaki, baje, i kazmirki iest asortowany tak, że dostatecznie każdy kupujący guftowi i żądaniu swemu dogodnie tym lepiej będzie mógł być ufuzony ile rzychley się zgłaszący. — Sukieny ten handel skafować się mający w kamienicy narożney na przeciw Ratusza miasta starey Warszawy w podł. Wunsza.

Es wird hiemit öffentlich bekannt gemacht, dass das hiesige grosse Theater, dem Königlichen Landes Collegium hause gegen über, wie auch die Redouten, Säle und dabey befindliche Wohngebäude nebst Stallungen, wagen, Behältnisse und Kellern so wohl ganz als auch einzeln zu vermiethen sind. Miethslustige können sich deshalb an den auf der St. Georgen, frasse in dem sub Nr. 1790. gelegenen hause wohnenden Burggrafen Carl Derenthal, wenden und von ihm nahere Nachricht einziehen.

Podaje się do wiadomości publiczney, iż wielki teatr przy pałacu Magistratu Królowych, iale redutowe oraz domy do wygodnego mieszkania i wielu innych appartamentow z fytamentami, wozowaniami i piwnicami całkowicie lub częściami są do najęcia, od którego bądź czasu. Ktoby więc wyrażone budowy najął łobie żyzył, niech się uda do Karola Derenthal burgrabiego, mieszkaiącego na St. Jerkijey Ulicy w domu pod Nrem 1790. fytuowanym, a tam zupełną odbierze informacyę.

Kompania Kalkograficzna w *Dessau* przyłala mi partyę Kupferfztychow wraz z ich specyfikacyą, tudzież znajdującą się u mnie różne nowe Angielskie meble. Ktoby łobie z obojga nabyć żyzył, niech się uda do pałacu Xieźney Ex-Podkomorzyny, gdzie fklad tabacny przy bramie koszar Kadeckich na Krakowkim Przedmieściu fytuowanym, a tam o tychże cenie uwiadomionym zofianie.

Ernst Friedr. Jencke.

Podaje się do wiadomości, iż dnia 30. Listopada o godz. 2. po południu na Sto Jerkijey ulicy Nro 1766. w pomieszkaniu niżej podpisanego Landrata publicznie sprzedane zofianą plus offernta gotowe pieniadze *pro bono* kassy Szpitalney, dwa konie chłopkie, z których ieden za rogatkami Jerolimskimi od człowieka podeyranego, a drugi na Kolonij Pulkwiskiey przytrzymany zofiał, i do których dotąd właściciela wysładzić nie można było.